

LA TRIBUNA

El COA en la diana

JOSEP ROIG

Gran part de la ciutadania es pregunta com és possible que el Comitè Olímpic Andorrà (COA) hagi acumulat més d'un milió d'euros de reserva sense que cap institució de control hagi dit res en tots aquests anys.

I com pot ser que, mentre els atletes lluiten per anar als Jocs Olímpics, les acreditacions es facin servir per al benefici personal d'aquells que haurien de protegir l'esport del país? Quan un organisme que hauria de ser un model d'ètica i transparència actua amb opacitat, ens hem de preguntar: qui controla aquesta situació. I, encara més important, per què s'ha permès durant tant de temps.

Un dels punts més preocupants és que existeix un fons de reserva de més d'un milió d'euros que ha anat creixent durant anys. Tot i que els responsables neguen tenir cap «caixa B», no han explicat clarament com s'ha gestionat

aquests diners. És difícil entendre com una quantitat tan gran s'ha acumulat sense que cap institució de control hi hagi intervingut. Aquest silenci, tant de les institucions públiques com dels responsables directes, mostra una falta de supervisió que, al final, perjudica els que més ho necessiten: els esportistes.

El problema no es limita només a la gestió dels diners. El COA ha pres decisions que fan dubtar del seu compromís amb l'esport i els esportistes. Enviar només dos atletes als Jocs Olímpics, tot i tenir més places disponibles, és una mostra clara de falta de suport als esportistes del país. Aquestes places no són per als dirigents, ni pels seus familiars i amics, són una oportunitat perquè els atletes que s'entrenen durant anys puguin competir al màxim nivell. No utilitzar-les no té justificació.

L'ús d'acreditacions per a interessos personals és un exemple preocupant. Quan familiars de responsables públics aprofiten aquests privilegis en esde-

COMITÈ OLÍMPIC ANDORRÀ

El mal ús dels recursos públics exigeixen un canvi profund en la gestió dels organismes esportius

veniments importants, s'envia un missatge de nepotisme, que malmet la imatge de la gestió esportiva i la confiança de la ciutadania. No es tracta només dels costos, que no haurien de ser pagats amb diners públics, sinó que mentre els esportistes lluiten per competir als Jocs, altres aprofiten les acreditacions per lluïment i gaudi personal.

És inacceptable que, en un país amb recursos públics limitats, una organització destinada a promoure l'esport no inverteixi aquests recursos principalment en els esportistes i en el foment de l'esport. La depuració de responsabilitats i una revisió profunda del sistema de control són necessàries per restaurar la confiança en la gestió esportiva.

La manca de supervisió efectiva i el mal ús dels recursos públics exigeixen un canvi profund en la gestió dels organismes esportius. Cal un compromís real amb la transparència i, sobretot, amb els esportistes, que són els veritables protagonistes de la lluita per portar l'esport nacional al més alt nivell. Els futurs dirigents del COA han de posar l'esport andorrà i els seus atletes al centre de les seves decisions, gestionant l'economia i el desenvolupament esportiu amb més encert i responsabilitat. ●

President de Progressistes-SDP